

[Η ομορφιά δεν είναι το παν]

Ἐλαφος εὐμεγέθης ὥρα θέρους διψῶν παραγίνεται ἐπὶ τινα **πηγὴν** διαυγὴ καὶ βαθεῖαν καὶ πιδὼν ὅσον ἤθελεν προσεῖχεν **τῇ** τοῦ σώματος **ιδέᾳ**. Καὶ μάλιστα μὲν ἐπὶ τὴν φύσιν τῶν κεράτων ὡς κόσμος εἶη παντὶ τῷ σώματι. Ἐψεγεν δὲ τὴν τῶν σκελῶν λεπτότητα ὡς οὐχ οἶων τε ὄντων φέρειν πᾶν τὸ βάρος. Ἐν ᾧ δὲ πρὸς τούτοις ἦν, **ὕλακῃ** τε κυνῶν αἰφνιδίως ἀκούεται καὶ κυνηγέται πλησίον. Ὁ δὲ πρὸς **φυγὴν** ὥρμα καὶ ελάφι μέχρις ὅπου διὰ πεδίου ἐποιεῖτο τὸν δρόμον, ἐσώζετο ὑπὸ τῆς ὠκύτητος τῶν σκελῶν. Ἐπεὶ δὲ εἰς πυκνὴν καὶ δασεῖαν **ῥῆν** ἐνέπεσεν, ἐμπλακέντων αὐτῷ τῶν κεράτων ἑάλω, **πεῖρα** μαθὼν ὅτι ἄρα ἄδικος ἦν τῶν ἰδίων κριτῆς ψέγων μὲν τὰ σώζοντα, ἐπαινῶν δὲ τὰ προδόντα αὐτόν.

Μύθος του Αισώπου (διασκευή)

1^ο Θέμα:

α. Το ελάφι, βλέποντας την εικόνα του να καθρεφτίζεται στο νερό, καμάρωνε ιδιαίτερα για ένα συγκεκριμένο χαρακτηριστικό του. Ποιο χαρακτηριστικό του, τελικά, τον έσωσε από τους κυνηγούς και ποιο τον παγίδευσε;

β. Ποιο είναι το ηθικό δίδαγμα του παραπάνω μύθου του Αισώπου;

[Μονάδες 8]

2^ο Θέμα:

α. Αντιστοίχισε τη λέξη της στήλης Α' με το ρήμα από το οποίο παράγεται στη στήλη Β':

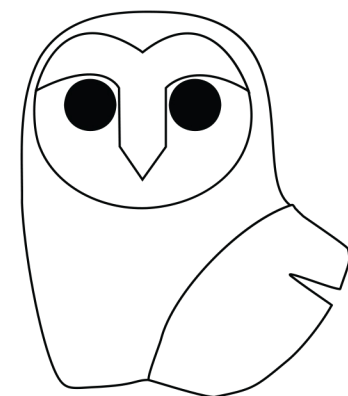
A'	B'
1. κόσμος	α. κοσμέω, - ῶ
2. φύσιν	β. κρίνω
3. ἐπαινῶν	γ. φύω
4. κριτῆς	δ. ἐπαινῶ

β. Σχημάτισε τη δοτική ενικού και τη γενική πληθυντικού των παρακάτω ουσιαστικών του κειμένου:

Ουσιαστικά	Δοτική ενικού	Γενική πληθυντικού
(τὴν) πηγὴν		
τῇ ιδέᾳ		
(ῆ) ὕλακῃ		
(τὴν) φυγὴν		
(τὴν) ῥῆν		
(τῇ) πεῖρα		

γ. «Ἐψεγεν δὲ τὴν τῶν σκελῶν λεπτότητα»:

- Εντόπισε το ρήμα της πρότασης.
- Αναγνώρισε τον χρόνο και το πρόσωπο στο οποίο βρίσκεται.
- Κλίνει το ρήμα και στα υπόλοιπα πρόσωπα του ίδιου χρόνου.

 lisari.gr

[Μονάδες 12]